

کلونینگ اپرون گوگردزدایی مسیر cs در سودوموناس

شمیم نقدی*، جمشید راهب، باقر یخچالی، الهام آقائی مقدم

مرکز ملی تحقیقات مهندسی ژنتیک و بیوتکنولوژی زیستی

تهران - خیابان انقلاب، خیابان قدس، کوچه شهید عباس شفیعی، پلاک ۱۵

کد پستی ۶۳۶۴-۱۴۱۵۵

(دریافت: ۱۳/۳/۸۱؛ پذیرش: ۲۴/۴/۸۲)

چکیده

گوگرد موجود در نفت خام اثرات زیانباری در آلودگی هوا و محیط زیست دارد. بنابراین تلاش های بسیاری در زمینه شناسایی باکتریهای گوگردزدا انجام شده است. در این تحقیق ژنهای گوگردزدایی از باکتری رودوکوکوس اریتروپولیس (*Rhodococcus erythropolis* IGTS8) جداسازی و تحت کنترل پروموتور *tac* از طریق کانژوگاسیون در کروموزوم باکتری سودوموناس آئروجینوزا (*Pseudomonas aeruginosa* ATCC9027) کلون شد. یک کپی پلاسمیدی نیز از لوکوس گوگردزدا در باکتری نوترکیب مذکور کلون شد. این کلون ها توسط آزمایشهای ژنتیکی تایید شدند. باکتری نوترکیب حاصل از این تحقیق احتمالاً در پژوهشهای مربوط به گوگردزدایی از مواد نفتی قابل استفاده خواهد بود.

واژه های کلیدی: گوگردزدایی، سودوموناس، دی بنزوتیوفن، رودوکوکوس.

مقدمه

آلاینده‌هایی که در مراحل مختلف پالایش و یا احتراق سوخت‌های فسیلی ایجاد می‌شوند، مشکلاتی را در زمینه مصرف این مواد ایجاد کرده‌اند. از مهمترین این مواد، اکسیدهای گوگردی هستند که در زمان احتراق مواد نفتی حاوی گوگرد بوجود می‌آیند (Oshiro *et al.*, 1996; McFarland, 1999).

این مواد در زمینه محیط زیست و صنایع، مشکلاتی از جمله ایجاد بارانهای اسیدی، ایجاد خوردگی در ادوات و تجهیزات پالایش، خرابی زودرس موتورهای مولد انرژی و غیرفعال ساختن کاتالیست‌های فلزی مورد استفاده در فرآیندهای مختلف پالایش، ایجاد می‌کنند (Oshiro *et al.*, 1996; McFarland, 1999; Gray *et al.*, 1996; Wolf *et al.*, 1998; Gallardo *et al.*, 1997).

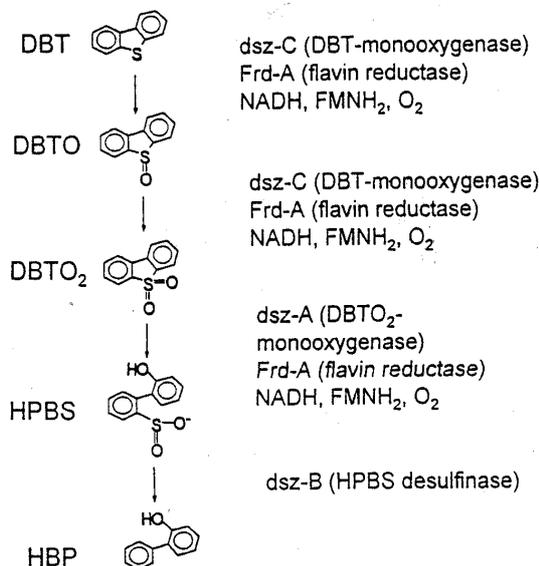
هیدروسولفوریزاسیون (Hydrodesulfurization) از متداولترین روشهای بکار رفته برای حذف گوگرد می‌باشد. در این روش با کمک کاتالیست‌های فلزی در فشار و دمای بالا، گوگرد احیاء شده و بصورت H_2S از نفت جدا می‌شود (McFarland, 1999). اما صرف هزینه هنگفت برای تولید دما، فشار و تهیه منبع هیدروژن مورد نیاز این روش، همچنین عدم توانایی این روش جهت حذف کامل گوگرد از ترکیبات ناجور حلقه موجود در نفت، نیاز به روشهای مطلوبتر را ایجاد کرده است (Monticello, 1994; Gallardo *et al.*, 1997; Gray *et al.*, 1996).

در پی مسائل فوق الذکر و سخت تر شدن قوانین زیست محیطی برای تولید فرآورده‌های نفتی کم گوگرد، گوگردزدایی میکروبی (Microbial Desulfurization) مورد توجه دانشمندان قرار گرفت (Oshiro *et al.*, 1996; Monticello, 1994).

امتیاز فرآیندهای زیستی این است که:

- در دما و فشار محیط صورت می‌گیرند.
 - هزینه عملیات‌های پالایش و سرمایه‌گذاری قابل توجهی کاهش می‌یابد.
 - قابلیت انعطاف پذیری و بازده مناسب دارند.
 - گوگردزدایی ترکیبات نفتی را به صورت کامل انجام می‌دهد (Monticello, 1994).
- شاخص‌ترین گونه باکتریایی که مطالعات ژنتیکی و بیوشیمیایی بسیاری روی آن شده، رودوکوکوس اریثروپولیس (*Rhodococcus erythropolis* IGTS8) می‌باشد. این باکتری به روش هوازی عمل می‌کند و از دی بنزوتیوفن (مولکول مدل)، به‌عنوان تنها منبع گوگرد استفاده می‌کند. در چند سال گذشته بررسیها و پژوهشهای به عمل آمده روی این باکتری، با افزایش توانمندی گوگردزدایی و کاهش مدت زمان این فرایند، همراه بوده است (Monticello *et al.*, 1985; McFarland, 1999).

فنوتیپ گوگردزدایی این باکتری توسط یک اپرون ۴kbp واقع در یک پلاسمید بزرگ (حدوداً ۱۵۰ کیلوبازی)، ایجاد می‌شود (Denis-larose *et al.*, 1997, Oshiro *et al.*, 1994; Gray *et al.*, 1996). پروتئین‌های کد شده توسط سه ژن *dszC*، *dszB*، *dszA* با همکاری پروتئین چهارمی بنام *DszD* که توسط ژنی خارج از این اپرون کد می‌شود، در یک مسیر شناخته شده بنام "۴s"، دی بنزوتیوفن را به تدریج اکسیده کرده و گوگرد را به صورت یون سولفات جداسازی می‌کنند (شکل ۱).

شکل ۱- مسیر 4s در باکتری *Rhodococcus erythropolis* IGTS8 (Mc Farland, 1999).

پروتئین‌های *DszC*، *DszA*، مونواکسیژنازهایی هستند، که از فلاوین مونونوکلئوتیدی هیدروژن استفاده می‌کنند. این کوانزیم توسط *DszD* که یک NADH:FMN اکسیدوردوکتاز است تامین می‌شود.

در ابتدای مسیر ۴s، *DszC*، دی بنزوتیوفن مونواکسیژناز، ۲ مرحله ابتدایی که شامل تبدیل DBT به DBT-سولفوکساید و DBT-سولفون می‌باشد را کاتالیز می‌کند.

پروتئین *DszA*، دی بنزوتیوفن ۵ و ۵ دی اکسیدمونواکسیژناز است و باعث تبدیل سولفون به سولفینات می‌شود. *DszB* به عنوان آخرین آنزیم فرایند مذکور فعالیت می‌کند. آنزیم مذکور یک هیدرولاز اسید سولفینیک حلقوی است. در حضور این آنزیم در اثر حمله نوکلئوفیلی یک مولکول آب به سوبسترا، گوگرد بصورت یون سولفات جدا می‌شود و

محصول نهایی بصورت دی هیدروکسی بی فنیل (HBP) تولید می‌شود (Wolf *et al.*, 1998) Piddington *et al.*, 1995; Denis-larose *et al.*, 1997; McFarland, 1999; Gray *et al.*, 1996; (Denome *et al.*, 1994).

اسیدهای آمینه‌ای مثل متیونین و سیستئین همچنین یونهای سولفات و سولفید روی پروموتور طبیعی این اپرون تاثیر گذاشته و باعث توقف فرایند در سطح نسخه‌برداری می‌شود. همچنین افزایش غلظت دی هیدروکسی بی فنیل منجر به کاهش روند گوگردزایی می‌شود (McFarland, 1999).
در این پژوهش اپرون گوگردزایی باکتری *Rhodococcus erythropolis* IGTS8 تحت پروموتور هیبرید *tac* در باکتری *E. coli* JM110 و *E. coli* CC118 λ pir کلون شد. و سپس بطور همزمان بصورت کروموزومی و پلاسمیدی در میزبان هترولوگ *Pseudomonas aeruginosa* ATCC9027 کلون شد. این کلونها از نظر ژنتیکی تأیید شدند.

مواد و روشها

محیط کشت ها و شرایط کشت

جهت کشت سویه‌های سودوموناس و اشریشیاکلی حاوی ژنهای *dsz* از محیط BSM به عنوان محیط حداقل استفاده شد. ترکیب BSM طبق عملکرد Denome و همکاران (۱۹۹۴) عبارت است از:

KH_2PO_4 2.44gr, Na_2HPO_4 5.57gr, NH_4Cl 2gr, $\text{MgCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ 0.2gr, $\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ 0.001gr, $\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ 0.001gr, $\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ 0.004gr (pH=۷.۲، به ازاء یک لیتر، ۷۲)

برای کشت سویه‌های مختلف سودوموناس و اشریشیاکلی به ترتیب گلیسرول و سیترات به مقدار (۲ / ۰ / ۱) به عنوان منبع کربن و DBT (۱ / ۰ / ۱) به عنوان منبع گوگرد در این محیط استفاده شد. در سایر موارد برای کشت باکتریها از محیط LB (Luria Bertani) مایع حاوی آنتی بیوتیک و یا پلیت‌های LB حاوی آگار ۲ درصد و آنتی بیوتیک استفاده شد (Manatis *et al.*, 1995).
سویه‌های اشریشیاکلی در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد و سویه‌های کانژوگه شده در دمای ۳۰ درجه کشت داده شد.

مواد

✓ آنتی بیوتیک‌ها شامل کانامایسین (Km)، کلرامفنیکل (Cm)، تتراسیکلین (Tet) بود، که با غلظت نهایی، $50 \mu\text{g}/\mu\text{lit}$ برای دو مورد اول و $20 \mu\text{g}/\mu\text{lit}$ برای تتراسیکلین در موقع لزوم در محیط‌های کشت استفاده شدند.

- ✓ دی بنزوتیوفن DBT به صورت محلول در دی متیل فرمامید با غلظت نهایی ۱٪ در محیط کشت استفاده شد. این ماده به همراه دی هیدروکسی بی فنیل (HBP) از شرکت Merck خریداری شد.
- ✓ ۶۰۲ دی کلروکینون ۴-کلریمید (2,6-Dichlorochinon-4-chlorimid) به میزان ۱/۱۰۰ (V/V) استفاده شد. این ماده نیز از Merck خریداری شد. حلال این ماده اتانول می باشد.
- ✓ RNase A و Protease K که در آزمایشات به صورت محلول ۲ µg/µl استفاده شد.
- ✓ کیت‌های به کار رفته شامل Detection Kit, Dig Labelling و Agarose gel DNA extraction بود، که از شرکت Merck خریداری شد.
- ✓ برای روش سادرن بلات (Southern blot) و دات بلات (Dot blot) از غشا نایلونی باردار استفاده شد که از شرکت Boehringer خریداری شد.
- ✓ آنزیم‌های برش دهنده اختصاصی (Restriction enzyme) شرکت Boehringer خریداری شد. سویه‌های باکتریایی و پلاسمیدهای مورد استفاده در این تحقیق در جدول ۱ و ۲ موجود می باشد.

جدول ۱- سویه‌های باکتریایی

منبع	ژنوتیپ و توضیحات	سویه‌ها و باکتریایی
دانشگاه مادرید اسپانیا	PG201:miniTn5km(<i>ptac::dsz</i>) دارای	<i>Pseudomonas aeruginosa</i> EGSOX
مرکز کلکسیون سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی	تولید کننده بیوسورفاکتانت	<i>Pseudomonas aeruginosa</i> ATCC9027
مرکز مهندسی ژنتیک	[F', TraD36, ProA ⁺ , ProB ⁺ , lacI, lacZΔM15], Thi, suPE44, Δ(lac-ProAB), leu, Thr, lacY, galK, galT, ara, FhuA, dam, dcm میزبان دارای lacZ و نقص Metilation مناسب برای انتخاب کلونی‌های آبی و سفید نوترکیب	<i>E.coli</i> JM110
مرکز مهندسی ژنتیک	ProA ₂ , leuB6, Thi-locY1, hasds20(rB ₂ MB+) recA13, rps120(str ^r), ara-14, galK2, xyl-5, mtl-1, supE44, mcrB,mcr	<i>E.coli</i> HB101

جدول ۲- پلاسمیدها

منبع	ژنوتیپ و توضیحات	پلاسمید
مرکز مهندسی ژنتیک	High copy cloning Vector	pUC18
دانشگاه مادرید اسپانیا	ori colE1/PK 2-Mob ⁺ , PK2-Tra ⁺ , pESOX ₁ into pVLT31	pRK600
دانشگاه مادرید اسپانیا	3.8kb, <i>dsz</i> operon subclone of PESOX ₁ into PVL31	pESOX ₃
دانشگاه مادرید اسپانیا	5.8kb fragment subclone of pESOX ₃ into PBSL118	pESOX ₄

روش‌ها

تست گیبس کیفی

در این تست تولید دی‌هیدروکسی بی‌فنیل که محصول نهایی گوگردزدایی است، ارزیابی می‌شود. این تست بر مبنای تولید رنگ ناشی از واکنش معرف گیبس (۲ و ۶ دی‌کلروکینون - ۴ - کلریمید) با دی‌هیدروکسی بی‌فنیل در PH هشت می‌باشد. تولید رنگ در ۶۱۰ nm بعد از ۳۰ دقیقه در درجه حرارت اتاق قابل اندازه‌گیری است (Oldfield et al., 1997).

دست ورزی DNA

روشهایی شامل استخراج DNA کروموزومی و پلاسمیدی، برش و اتصال DNA و انتقال آن به غشای نایلونی جهت هیبریدیزاسیون توسط روشهای استاندارد انجام شد (Manatis et al., 1995).

هیبریدیزاسیون

اپرون گوگردزدایی باکتری رودوکوکوس/اریتروپولیس IGTS8 به عنوان پروب استفاده شد. این قطعه در ابتدا با استفاده از کیت Dig labeling به صورت تصادفی نشاندار شد. مراحل هیبریدیزاسیون بر طبق دستورالعمل شرکت سازنده کیت detection صورت پذیرفت.

لقاح سه والدی (Triparental Mating)

تک کلونیهای مربوط به هر یک از سه باکتری دهنده، گیرنده و کمک کننده به مدت یک شب در محیط LB بدون آنتی بیوتیک کشت داده شدند، از محیط کشت هر باکتری به نسبت ۱:۱:۱ با یکدیگر مخلوط نموده و از فیلتر عبور داده شدند. فیلتر مذکور به مدت ۱۶ تا ۱۸ ساعت روی محیط کشت در انکوباتور ۳۰ درجه سانتیگراد قرار داده شد. پس از جداسازی باکتری‌ها از روی فیلتر بر حسب ویژگیهای باکتری مورد نظر، نسبت به جداسازی سویه نوترکیب اقدام شد (De Lorenzo, 1994).

تهیه سلولهای مستعد (Competent) و ترانسفورمیشن

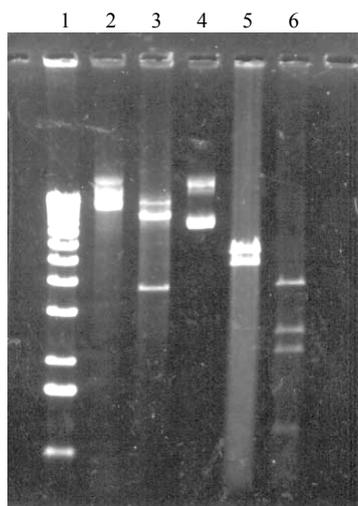
تهیه سلول مستعد طبق روش استاندارد انجام شده با تیمار باکتریهای مورد نظر با کلرید کلسیم دیواره باکتری آماده پذیرش قطعه DNA خارجی شد. ترانسفورمیشن نیز طبق روش استاندارد با استفاده از شوک حرارتی صورت پذیرفت (Manatis et al., 1995).

نتایج

ساخت کلونهای *pESOX₃* و *pESOX₄*

اپرون گوگردزدایی باکتری رودوکوکوس اریتروپولیس قبلاً تحت پروموتور *lac* در پلاسمید pUC18 کلون شده بود (Gallardo *et al.*, 1997). در این پژوهش اپرون مذکور به وسیله آنزیمهای *HindIII* و *EcoRI* جدا، و در پلاسمید pVLT31 و تحت پروموتور *tac* کلون شد. این پلاسمید میزبانهای متعددی دارد و در محدوده وسیعی از باکتریها قابلیت انتقال دارد (De Lorenzo, 1993).

پلاسمید حاصل با وزن مولکولی ۱۳/۸ کیلوباز تحت عنوان pESOX3 نامیده شد. پلاسمید مذکور به وسیله آنزیم *EcoRV* برش داده شد و اپرون SOX در پلاسمید pBSL118 کلون و به باکتری *E. coli* CC118λpir ترانسفورم شد. این سازه ژنتیکی که pESOX4 نامیده شد از وکتورهای خودکش می باشد و به دلیل داشتن ترانسپوزون می تواند باعث انتقال قطعه مورد نظر به درون کروموزوم باکتری شود. صحت کلونینگ توسط روشهای متداول نظیر برش با آنزیمهای برش دهنده اختصاصی تأیید شد. شکل ۲ نتیجه استخراج دو پلاسمید فوق الذکر به همراه هضم آنزیمی آنها را نشان میدهد. در این شکل باند مربوط به اپرون گوگردزدایی در ناحیه ۳/۸ کیلوبازی دیده می شود.

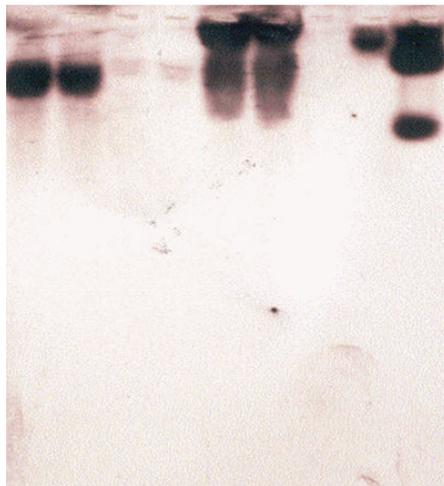
شکل ۲- نتایج استخراج پلاسمیدی و هضم آنزیمی پلاسمیدهای *pESOX₃*، *pESOX₄*.

- (۱) وزن مولکولی X از شرکت Roche (۲) پلاسمید برش داده نشده *pESOX₃*.
- (۲) پلاسمید برش داده شده *pESOX₃* (*EcoRI-HindIII*) (۴) پلاسمید برش داده نشده *pESOX₄*.
- (۳) پلاسمید برش داده شده *pESOX₄* (*EcoRV*) (۶) پلاسمید برش داده شده *pESOX₄* (*EcoRI-HindIII*).

ساخت باکتری نوترکیب *PTSOX4*

برای وارد کردن اپرون گوگردزدایی به صورت پایدار و کروموزومی در میزبان سودوموناس لقاح سه والدی انجام داده شد که در طی آن *E.coli*CC118 λ pir(pESOX4) به عنوان دهنده، *Pseudomonas aeruginosa* ATCC9027 به عنوان کمک کننده و *E.coli*HB101(RK600) به عنوان پذیرنده به کار رفتند. مخلوط سه باکتری که از روی فیلتر جداسازی شدند به وسیله محیط BSM شستشو داده شده و در محیط حاوی سیترات و دی بنزوتیوفن در دمای ۳۰ درجه سانتیگراد به مدت ۲۵ روز اینکوبه شد. پس از طی این مدت تست گیبیس مثبت شد، که نشانه پیدایش باکتریهای نوترکیب بود. به علت حضور سیترات به عنوان تنها منبع کربن باکتریهای /شیریشیالکی قادر به رشد نبودند، تنها باکتریهایی که تحت این شرایط قادر به رشد بودند، سودوموناسهای نوترکیب شده بودند. محیط کشت باکتریایی سانتیفیوژ شد و محتوای آن به محیط کشتهای جامد LB-کانامایسین انتقال داده شد. کلونهای رشد یافته، سودوموناسهای نوترکیب بودند که تحت نام *PTSOX4* نامگذاری شد. برای تأیید نهایی ورود اپرون گوگردزدایی به درون کروموزوم باکتری سودوموناس تست سادرن بلات انجام شد (شکل ۳).

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

شکل ۳- نمونه مربوط به سادرن بلات *PTSOX4*

۱ و ۲: DNA کروموزومی باکتری *Pseudomonas aeruginosa* EGSOX (کنترل مثبت).

۳ و ۴: DNA کروموزومی باکتری *Pseudomonas aeruginosa* ATCC9027 (کنترل منفی).

۵ و ۶: DNA کروموزومی باکتری *P. aeruginosa* *PTSOX4*.

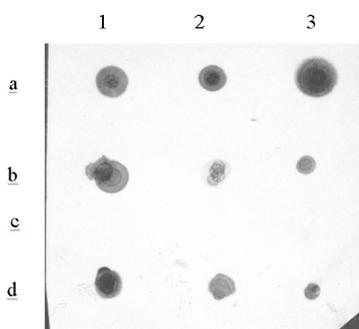
۸: DNA پلاسمید *pESOX3* (تخلیص شده از باکتری *E. coli* JM110).

۹: DNA پلاسمید *pESOX4* (تخلیص شده از باکتری *E. coli* CC118 λ pir).

در این بلات، DNA کروموزومی باکتری *P.aeruginosa* ATCC9027 به عنوان کنترل منفی و DNA کروموزومی باکتری *P.aeruginosa* EGSOX که حاوی یک نسخه اپرون گوگردزدایی به صورت کروموزومی است (Gallardo *et al.*, 1997) به عنوان کنترل مثبت استفاده شد. بلات‌های مشاهده شده در ردیف ۵ و ۶ نشانگر حضور اپرون گوگردزدایی در باکتری نو ترکیب هستند.

ساخت باکتری نو ترکیب *PTSOX34*

برای افزایش قابلیت گوگردزدایی باکتری نو ترکیب تولید شده در مرحله قبل، سعی شد تا تعداد کپی‌های اپرون گوگردزدایی در این سویه افزایش داده شود، به این منظور لقاح سه والدی دومی صورت پذیرفت که در طی آن باکتری *E.coli* JM110(pESOX3) که قبلاً به وسیله تست گیسس تأیید شده بود به عنوان دهنده، باکتری *E.coli* HB101(RK600) به عنوان کمک کننده و *PTSOX4* به عنوان پذیرنده به کار رفتند. پس از انجام لقاح سه والدی، باکتریها از سطح فیلتر شستشو داده شدند و در محیط LB جامد کانامایسین-تتراسیکلین کشت داده شدند. کانامایسین باعث حذف باکتری اشریشیاکلی می‌شد، اما به دلیل مقاومت باکتری *PTSOX4* نسبت به تتراسیکلین، سودوموناسهای نو ترکیب حاوی پلاسمید pESOX3 و فاقد آن، هر دو قابلیت رشد روی محیط مذکور را داشتند. برای جداسازی این دو نوع باکتری از یکدیگر از تعدادی از کلونیه‌ها، استخراج پلاسمید صورت گرفت. آزمایش دات بلات حضور پلاسمید pESOX3 را در تعدادی باکتری نو ترکیب مشخص نمود (شکل ۴). در این بلات از پلاسمید pESOX3 به عنوان کنترل مثبت استفاده شد.

شکل ۴- نتیجه دات بلات استخراج پلاسمید از باکتری *PTSOX34* و باکتری ترانسفورم شده *E.coli* JM110.

2d,1a DNA پلاسمید pESOX4 به عنوان کنترل مثبت.

2a,2b,1b DNA پلاسمید استخراج شده از باکتری *PTSOX34*.

3d,3a,1d DNA پلاسمید pESOX3 استخراج شده از باکتری *E.coli* JM110.

3c DNA پلاسمید pBSL118 به عنوان کنترل منفی.

بحث

در این پژوهش، اپرون گوگردزدایی موجود در باکتری رودوکوکوس/ریتروپولیس IGTS8 در وکتورهای مناسب کلون و به باکتری سودوموناس انتقال یافت.

برای ایجاد نوترکیبی پایدار در باکتری سودوموناس انتقال ژن بیگانه به داخل کروموزوم امری بسیار متداول می‌باشد (De Lorenzo *et al.*, 1993; Pschweizer, 2001).

انتقال کروموزومی در موارد صنعتی که هیچ عامل انتخابگر مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، بسیار کاربرد دارد. این روش مشکلات مربوط به نوترکیبی پلاسمیدی مثل ناپایداری ساختاری و ناپایداری ساختاری و ناپایداری تفرقی ندارد. به کمک ترانسپوزون موجود در وکتور pESOX4 که در بالادست و پایین دست اپرون گوگردزدایی قرار دارد، این قطعه از پلاسمید جدا شده و وارد کروموزوم باکتری *P.aeruginosa* ATCC9027 شد. مشابه این کار روی سویه دیگری از سودوموناس توسط Gallardo و همکارانش (۱۹۹۷) صورت گرفته بود، به منظور افزایش توانایی سویه نوترکیب که PTSOX4 نامیده شد یک کپی پلاسمیدی از این اپرون نیز وارد باکتری شد. اینکه درهم یوغی و انتقال به واسطه مینی ترانسپوزونها تنها یک نسخه از ژن مورد نظر وارد می‌شود یا بیشتر و محل ورود آن در کدام ناحیه کروموزوم است پژوهشهای مختلفی صورت پذیرفته است و مشخص شده که ژن مورد نظر به دلیل ورود تصادفی به ژنوم می‌تواند در جایگاههای متفاوت کروموزومی قرار بگیرد، هرچند که در اکثر موارد تنها یک نسخه از ژن مورد نظر وارد ژنوم می‌شود و تنها یک مورد گزارش از ورود دو نسخه از یک ژن در کروموزوم باکتری *E.coli* وجود دارد (Hansen *et al.*, 1997).

استفاده از سودوموناس به دلیل توانایی تحمل محیط حلال چندین برابر نسبت به رودوکوکوس، بیان اپرون تحت پروموتور *tac* که در طی آن اثر ممانعتی گوگرد، بر روی پروموتور طبیعی (در باکتری رودوکوکوس) حذف می‌شود و همچنین توانایی تولید بیوسورفکتانت رامنولیبیدی پیشنهاد شده است، که باعث امولسیفیه کردن ترکیبات نفتی و کاهش کشش سطحی و کمک به جذب این مواد توسط سلول می‌شود (Gallardo *et al.*, 1997).

فرایندهای زیستی گوگردزدایی دارای مشکلاتی از قبیل کندی واکنش، توام بودن چند مسیر متابولیک در ارگانسیم زنده، جداسازی محصول گوگردزدایی، مسائل مربوط به حمل و نقل و نگهداری این میکروارگانسیم‌ها در محیط پالایشگاه هستند (Monticello, 1994).

به همین دلیل در اکثر موارد هر دو روش شیمیایی و میکروبی سولفورزدایی تواماً پیشنهاد می‌شود (McFarland, 1999).

در صورت بهینه‌سازی شرایط مختلف، به نحوی که فرایند گوگردزدایی میکروبی از نظر اقتصادی به صرفه باشد، با استفاده از مراحل ذیل بکارگیری باکتری نوترکیب در روند پالایش متصور است:

- (۱) کشت باکتری در مقیاس بالا.
- (۲) مخلوط نمودن محیط کشت باکتری و اکسیژن با نفت خام در مخازن بزرگ.
- (۳) استفاده از هیدروسیکلونها (جداکننده‌های گردابی ذرات) برای جداسازی بخش سولفات- میکروارگانیسیم و نفت گوگردزدایی شده از یکدیگر.
- (۴) جداسازی گوگرد (به صورت سولفیت)، از میکروارگانیسیمها و باز چرخ میکروارگانیسیمها به منظور استفاده مجدد (Monticello, 2000).

سپاسگزاری

از آقای علی اصغر کارخانه‌ای که در انجام آزمایشات بیوشیمی پژوهش فوق همیاری نموده‌اند، تشکر می‌شود.

References

- De Lorenzo, V., Eltis, L. (1993) *Analysis of Pseudomonas gene products using LacIq/Ptrp-Lac plasmids and transposons that confer conditional phenotypes*, Gene, **123**, 17-24.
- De Lorenzo, V., Timmis, K.N. (1994) *Analysis and construction of stable phenotype in gram negative bacteria with Tn5- and Tn10- derived minitransposon*, Methods In Enzym. **233**, 386-405.
- Denis Larose, C., Labbe, D., Bergeron, H., Jones, A.L., Greer, C.W. (1997) *Conservation of plasmid encoded dibenzothiophen desulfurization genes in Rhodococci*. Applied and Environmental Microbiology, **63**, 2915-2919.
- Denome, S.A., Oldfield, C., Nash, L.J. and Young, K.D. (1994) *Characterization of the desulfurization genes from Rhodococcus sp. strain IGTS8*. J. Bacterial, **176**(21), 6707-6716.
- Gallardo, M.E., Ferrandez, A., Delarenzo, V., Garcia, J.L., and Diaz, E. (1997) *Designing recombinant Pseudomonas strains to enhance biodesulfurization*. J. of Bacteriology, **179**, 7156-7160.
- Gray, K.A., Pogrebinsky, O.S., Marchko, G.T., Xi, L., Monticello, D.J., Squires, C. (1996) *Molecular mechanisms of biocatalytic desulfurization of fossil fuels*. Nature Biotechnology, **14**, 1705-1709.
- Hansen, L.H., Sørensen, J.S., and Jensen L.B. (1997) *Chromosomal insertion of the entire Escherichia coli lactose operon, into two strains of Pseudomonas using a modified mini-Tn 5 delivery system*, Gene. **187**, 167-173.
- Manatis, T., Fritsch, E., and Sambrooks, F. (1995) *Molecular cloning: a laboratory. Manual*, Cold spring Harbor laboratory, Cold spring Harbor, N.Y.

- McFarland, B. (1999) *Biodesulfurization*. Current Opinion In Microbiology, **2**, 257-264.
- Monticello, D.J., Bakker, D., and Finnerty, W.R. (1985) *Plasmid-mediated degradation of dibenzothiophen by Pseudomonas species*. Applied and Environmental Microbiology, **49**, 756-760.
- Monticello, D.J. (1994) *Biocatalytic desulfurization*, Hydrocarbon Processing, 39-45.
- Monticello, D.J. (2000) *Biodesulfurization and the upgrading of petroleum distillates*, Curr. Opinion In Biotech, **11**, 540-546.
- Oldfield, C., Pogerbinsky, O., Simmonds, J., Olson, E.S., Kupa, C.F. (1997) *Elucidation of the metabolic pathway for dibenzothiophene desulfurization by Rhodococcus sp.strainIGTS8 (ATCC53968)*. Microbiology, **143**, 2961-2973.
- Oshiro, T., Hirata, T., Hashimoto, I., Izumi, Y. (1996) *Characterization of dibenzothiophen desulfurization reaction by whole cells of Rhodococcus erythropolis H-2 in the presence of hydrocarbons*. J. of Fermentation and Bioengineering, **83**, 610-612.
- Oshiro, T., Hine, Y., Izumi, Y. (1994) *Enzymatic desulfurization of dibenzothiophen by a cell-free system of Rhodococcus Erythropolis D-1*. FMS Microbiology Letters, **118**, 341-344.
- Piddington, C.S., Kovancevich, B.R., and Rambosek, J. (1995) *Sequence and molecular characterization of a DNA region encoding the dibenzothiophen desulfurization operon of Rhodococcus sp.strain IGTS8*. Applied and Environmental Microbiology, **61**, 468-475.
- Pschweizer, H. (2001) *Vectors to express foreign genes and techniques to monitor gene expression in Pseudomonas*, Curr. Opin. In Biotech. **12**, 439-445.
- Rambosek (1994) *Recombinant DNA encoding a desulfurization biocatalyst*, US patents, No.5356801.
- Wolf, B.P., Summer, L.W., Shields, S.J., Nielsen, K., Gray, K.A., and Russel, D.H. (1998) *Characterization of proteins utilized in the desulfurization of petroleum products by matrix-assisted laser desorption ionization time-of-flight mass spectrometry*. Analytical Biochemistry, **260**, 117-127.
- http://www.nal.usda.gov/bic/biotech_patents/1994patents/05356801.html.